

РЕШЕНИЕ

№ 754

гр. Плевен, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на пети май през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Зорница Д. Димитрова Банкова

при участието на секретаря ПОЛЯ Б. ЦАНЕВА
като разгледа докладваното от Зорница Д. Димитрова Банкова Гражданско
дело № 20214430105051 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид
следното:

Искове с правно основание чл.49 от ЗЗД, вр с чл.45 вр с чл.54 от ЗЗД.

Пред ПлРС е депозирана искова молба от Д.П. против РС-Троян и МП –
София.Твърди се, че по силата на постановление за възлагане на недвижим
имот от 29.04.15год. на ДСИ при Районен съд гр.Троян издадено по изп.д.
№153/2012год., което е вписано в СВ-Троян в дв.вх. рег. под №3375 на
09.09.15г. като акт №64 т.XI, ищецът по тази искова молба придобил
собствеността върху 1/2 ид.ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с индикатор *** по
кадастралната карта на ***, представляващ нива с площ на целия имот 1 128
кв.м., при съседни на имота с идентификатори: ***. В началото на 2016 год.
ищецът по тази искова молба получава призовка по гр.д. №98/2016 год. на
Районен съд гр.Троян и се оказва, че ООД "****" гр.Плевен, ЕИК *** е завело
дело с иск с правно основание чл.124 от ГПК, като твърдението изложено в
исковата молба е, че дружеството притежава правата на собственост и то
върху целия описан по- горе недвижим имот. С цел защита на правата на
собственост е ангажирал адвокатска защита, за която заплатил сумата от 530

лв. Посочва се, че с Решение №176 от 10.06.2016 год. Районен съд гр.Троян постанови, че изключителен собственик на спорния имот е ООД "****" гр.Плевен, като едновременно с това бил осъден Д.П. да заплати и сумата 580 лв. Разноски. С цел да не се пристъпи към принудителното им събиране те са били заплатени доброволно на дружеството, в чиято полза е присъдена, след влизане в сила на цитираното решение.От мотивите на влязлото в сила Решение става известно, че причината, поради която не успял настоящия ищец да защити правата си на собственик е факта, че в момента на издаване на Постановление за възлагане на имота предмет на публичната продажба, той е бил собственост на ООД "****", а не на длъжника по изп.д. №153/2012 год. - ***. От събраните по гр.д. №98/16 год. доказателства се установило, че с Договор за доброволна делба на съсобствени недвижими имоти - земеделска територия на 03.05.2004 год. целият имот е бил възложен на ***, който в последствие на 22.08.14год. го е продал на ищеца по цитираното дело. Установил се и факта, че въпросната делба е била вписана единствено по партидата на придобилия имота - ***, но не и в партидата на длъжника - ***.

Твърденията в ИМ са, че вина за нарушението на чл.37 от Правилника за вписванията е на Р. Д. П. - съдия-изпълнител в РС-Троян, която по силата на Заповед № ЛС-И-974/19.04.04г. на Министерство на правосъдието оформена от заместник-министър *** на основание чл.158 ал.IV от ЗСВ в периода 19.04.-01.06.2004 год. е изпълнявала функциите на съдия по вписванията по силата на сключен трудов договор с Министерство на правосъдието.

А по отношение на служителят, уточнява, че към 03.05.2004 год. в Служба вписвания при РС гр.Троян е имало по щат и един деловодител по вписванията и това е ***, която има сключен трудов договор с работодател Районен съд - Троян, както и длъжностната характеристика към него, по силата на които е била длъжна да извършва конкретните "вписвания" по партидите на съсобствениците.

Моли да се постанови решение ,с което да се осъди ответниците-РС-Троян и МП-София, при условията на солидарност да заплатят на ищеца сумата общо 1110лв. представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на бездействие на служители на ответниците, както следва сумата 530лв., заплатена по договор за правна

помощ №553/11.02.2016г. , ведно със законната лихва , считано от 11.02.2016г. и за сумата 580лв., платени като присъдени разноси по гр.д. №98/2016г. на РС-Троян, ведно със законна лихва, считано от 13.07.2016г.

За ответника МП е депозиран отговор от представителя, като са направени възражения за недопустимост, неоснователност на исковата претенция и възражение за погасителна давност. Развити са подробни съображения, подкрепени и с доказателства. Направено е искане за привличане на трето лице –помагач: лицето, изпълняващо функциите на съдия по вписванията към момента, за който се твърди, че не е направено вписването на договора за доброволна делба по партидата, на лице, на което е следвало да се впише-2004г.

За ответника РС-Троян е депозиран отговор от представителя, като са направени възражения за недопустимост, неоснователност на исковата претенция и възражение за погасителна давност. Развити са подробни съображения , подкрепени и с доказателства.

Предявен е обратен иск по чл.54 вр. с чл.45 от ЗЗД за сумата 1100лв. срещу лицето изпълняващо функцията на съдия по вписванията, като е депозиран отговор в срока по чл.131 от ГПК, със също развити подробни съображения за неоснователност и настъпила погасителна давност.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл.49 от ЗЗД: „Този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа.” Отговорността по този текст е безвиновна и възниква тогава, когато лицето, на което е възложена определена работа, е причинило непозволено увреждане при и по повод извършването на последната. Отговорността по чл. 49 от ЗЗД не е отговорност за лични действия, а гаранционно-обезпечителна. Тя е отговорност на възложителя на работа на друго лице. Възлагането на работата може да се осъществи, както от физическо лице, така и от ЮЛ. Възлагането на работата може да е по трудов или по граждански договор, или дори като услуга. Без значение за тази отговорност е дали работата е извършена срещу заплащане или безвъзмездно. Фактическият състав на чл.45 от ЗЗД-непозволеното увреждане включва следните елементи:противоправно

виновно деяние, вреда, причинна връзка между противоправното деяние и настъпилите вреди.Съгласно чл.45, ал.2 от ЗЗД вината се предполага до доказване на противното.

Не е спорно, че в рамките на производството по изпълнително дело 153/2012 г. на ДСИ при Районен съд гр. Троян с Постановление за възлагане от 29.04.2015 г. на ищеца му е възложена 1/2 идеална част от правото на собственост върху имот с идентификатор *** по кадастрална карта на с. Дебнево, община Троян.В рамките на образувано пред Районен съд гр. Троян гр. д. № 98/2016г. по иск с правно основание чл. 124 ГПК от „****“ ООД, дружеството е признато за собственик на цитирания имот. В хода на производството по делото е било установено, че длъжникът по изп. д. № 153/2012г. *** не е собственик на възложения на г-н П. имот. С договор за доброволна делба на 03.05.2004г. процесният имот е поставен в дял на ***, който впоследствие на 22.08.2014г. го е продал на „****“ ООД. Цитираният договор за доброволна делба е бил вписан единствено по партидата на придобилия имота — ***, но не и по партидата на длъжника — **. С решението Д.П. е осъден да заплати на дружеството сторените по делото съдебно-деловодни разноски в размер на 580 лева, които той заплатил доброволно на кредитора си на 13.07.2016г. Освен тези разходи, се претендират и заплатени в рамките на горесцитираното дело за ползвана адвокатска защита- платен на 11.02.2016 г. адвокатски хонорар в размер на 530 лв.

Установено е, че съдия - изпълнител в РС – Троян към 03.0.05.2004г., когато е следвало да се извърши вписването на договора за доброволна делба, е била Р.П.- съдия- изпълнител, която по силата на възлагателна Заповед № ЛС-И-974/19.04.2004г. на заместник-министър *** е изпълнявала функциите на съдия по вписванията за периода 19.04.2004г. до 01.06.2004г.

Установено е, и че при РС — Троян е имало по щат и един деловодител по вписванията, със сключен сключен договор с работодател Районен съд — Троян.

Спорни по делото са въпросите дали кумулативно дедените елементи от състава на чл.49 от ЗЗД:възложител на конкретната работа, лицето на което е възложена, виновно поведение / действие или бездействие/ на същото при и повод изпълнение на тази работа, настъпването на вреди от това поведение,

техния размер.

На първо място съдът приема, че възражението за погасителна давност неоснователно, тъй като разходите са направени едва по дело №98/2016г. на РС-Троян и към датата на настоящата ИМ не е изтекла петгодишната давност. Делото за вреди е било заведено първоначално пред РС-Ловеч под №167/2020г., като при обжалване на решението на първоинстанционния съд, Плевенски окръжен съд по в.гр.д. №803/2020г. е установил, че районният съд не се произнесъл по евентуалният иск, тъй като е отхвърлил главния и е конституирал РС-Троян и дал срок за отговор.

На следващо място съдът приема, че следва да разгледа действащата нормативна уредба към датата на бездействието за отбелязване на договора за доброволна делба и от кого е било това бездействие. Вярно е, че редакцията на чл.7 и 9 – от Правилника за вписванията към 03.05.2004г. посочва, че вписването на подлежащи за вписване актове, се извършва от съдия по вписванията по местонахождението на имота. Вярно, е че едва в по-късен момент е изменена нормативната уредба и е уточнено изрично, че вписването се извършва по разпореждане на съдия по вписванията. В случая е необходимо да се отбележат две обстоятелства: първото е, че е имало длъжност „нотариален книговодител“ към РС-Троян, което се доказва от досието на служителя, приложена по в.гр.д. №803/2020г. на ПОС. Правата и задълженията на същия са били уредени в Наредба №28 за функциите на служителите и помощните звена и канцелариите на районните съдилища – чл.112 „...води и съхранява предвидените съгл. чл.33-41 от Правилника за вписванията нотариални книги и канцеларски дела и и извършва и други действия възложени му от нотариуса. В случая лицето, изпълняващо длъжността „съдия по вписванията“ е разпоредило с резолюция извършване на вписването, но действието не е било сторено от служителя. Макар и да няма връзка със спора, следва да се отбележи, че функциите на отделните съдия-съдия по вписвания, съдия-изпълнител и т.н., са коренно различни, така че е било необходимо при заместването да се вземе предвид и този факт.

Освен това съдът приема, че ищецът е могъл с поведението си да предотврати направените разходи по гр.д. №98/2016г. по описа на РС-Троян. Преди завеждане на делото е ищецът е разбрал, че длъжникът по изп. производство не е бил собственик на имота – подадена е жалба от защитник на

*** срещу постановлението за възлагане, издадена в полза на настоящия ищец.-л.12 от гр.д.№98/2016г. на РС-Троян.Ищецът е имал възможност да ограничи щетите, като признае и предявеният иск и да установи, че не е станал причина за завеждане на делото.

В случая се претендират само разноските, направени по делото за спор за собственост на процесния имот и отстраняване на ищеца, но не и стойността на имота, за които съдът счита, че от една страна липсва вина на съдия по вписванията, от друга страна не е налице причинно-следствената връзка между бездействието на съдия-по вписванията, както и на служителя-деловодител и направените разходи.В тази връзка приема аргументите на ответниците, че е могло да бъдат избегнати разходите, преди завеждане на иска по гр.д.№98/2016г.

По отношение на намаляване на адвокатското възнаграждение- предмет на спора като вреди, който е направено, следва да се отбележи, че възражението може да бъде направено по делото, по което са присъдени разноските, а не по настоящето.

При това положение, предвид липсата дори на един задължителен елемент от фактическия състав на увреждането по чл.49 и чл.45 от ЗЗД, предявените искове следва да се отхвърлят, като неоснователни и недоказани, а останалите възражения и доказателства не следва да се обсъждат.

Относно разноските, съдът приема, че предвид изхода на процеса, следва да се присъдят разноски в полза на МП на осн чл.78, ал.8 от ГПК, тъй като то е било защитавано от юрисконсулт и е претендирало такива. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ-Наредба за заплащането на правната помощ- чл.25, ал.1-или в размер от 100 до 300лв. В случая, съдът намира, че юрк. възнаграждение, следва да бъде определено в минимален размер от 100лв. На третото лице - помагач, съгласно чл.78, ал.10 от ГПК не се дължат такива.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявени от Д. ИЛ. П., ЕГН*****, против РС-Троян и

Министерство на правосъдието-София, за заплащане, при условията на солидарност, на сумата общо 1110лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на бездействие на служители на ответниците, както следва: сумата 530лв., заплатена по договор за правна помощ№553/11.02.2016г., ведно със законната лихва, считано от 11.02.2016г. и за сумата 580лв., платени като присъдени разноси по гр.д.№98/2016г. на РС-Троян, ведно със законна лихва, считано от 13.07.2016г., като НЕОСНОВАТЕЛНИ и НЕДОКАЗАНИ.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК, Д. ИЛ. П., ЕГН*****, ДА ЗАПЛАТИ на Министерство на правосъдието-***, сумата 100лв. разноси за юрисконсулско възнаграждение

ОТХВЪРЛЯ предявения обратен иск от МП-София против Р. Д. П. ЕГН*****, като трето лице- помагач, с правно основание чл.45 вр. чл.54 от ЗЗД от ЗЗД, за сумата 1110лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, резултат от непозволено увреждане, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането-11.02.2016г. за сумата 530лв., платени като присъдени разноси по гр.д.№98/2016г. на РС-Троян, и за сумата 580лв., платени като присъдени разноси по гр.д.№98/2016г. на РС-Троян, ведно със законна лихва, считано от 13.07.2016г., до окончателното изплащане на сумата, като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено, пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____